Österreich oder Süddeutschland, 2. Hälfte 12. Jh.

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25984
Copyright: Admont, Benediktinerstift

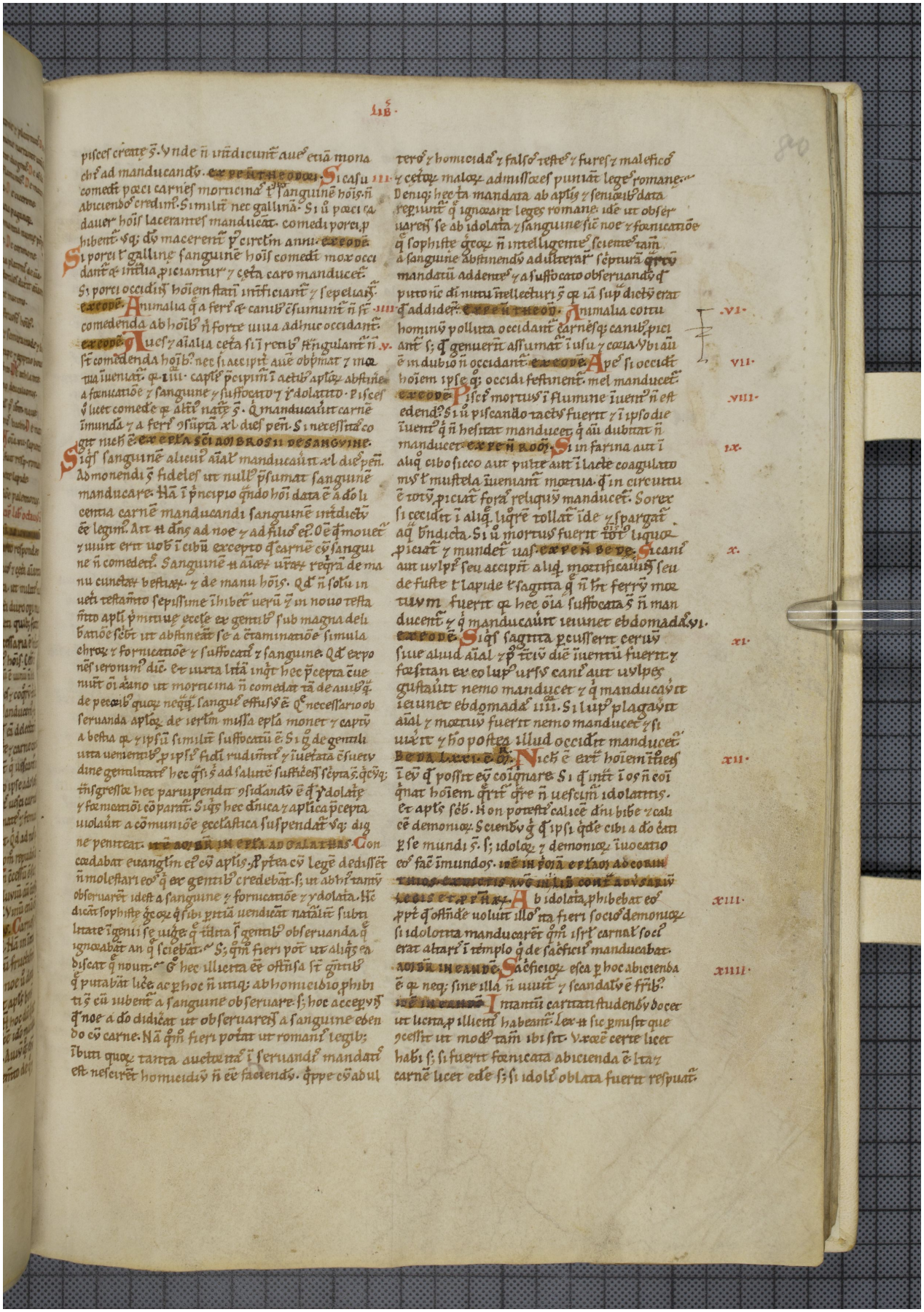

lib.

piscēs creatę ꝯ. Vnde ñ uñdicunt̃ aues etiã mona
chis ad manducandũ. ex epistola eodem. Si casu III.
comedit pœci carnes morticina t̃ sanguinẽ hoïs. ñ
abiciendo credim̃. Similit̃ nec gallinã. Si ũ pœci ca
dauer hoïs lacerantes manducãt. comedi porci, p
hibent̃ sq; dũ macerent̃ p̃ circtin annu. ex eodem.
Si porci t̃ gallinę sanguinẽ hoïs comedit mox occi
dant̃ ꝗ̃ intlia pociantur ⁊ cęta caro manducet̃.
Si porci occidit̃ hoïem stati inficiant̃ ⁊ sepeliat̃.
ex eodem. Animalia q̃ a feris ꝗ canib̃ cõsumunt̃ ñ sũt. IIII.
comedenda ab hoïb̃ ñ forte uiua adhuc occidant̃.
ex eodem. Aues ⁊ aialia cęta si ĩ rebus singulant̃ ñ. V.
sũt comedenda hoïb̃. nec si accipit̃ auẽ obpmat ⁊ mœ
tua inueniat̃. q. IIII. capitis pcipim̃ ĩ actib̃ aplõ abstinẽ
a fœnicatiõe ⁊ sanguine ⁊ suffocato ⁊ ydolatito. Pisces
q̃ licet comedere q̃ alit̃ natę ꝯ. Q̃ manducauit carnẽ
imundã ⁊ a ferꝯ suptã xl dies penã. Si necessitas co
git nichil ẽ. ex epla sci ambrosii de sanguine.
Sicꝯ sanguinẽ alicui aial manducauit xl dies penã.
Admonendi ꝯ fideles ut nullũ psumat sanguinẽ
manducare. Hã ĩ pncipio q̃ndo hoïi data ẽ a dõ li
centia carnẽ manducandi sanguinẽ intdictũ
ẽ legim̃. Ait it dñs ad noe ⁊ ad filios eius. Oẽ q̃ mouet̃
⁊ uiuit erit uobis ĩ cibũ excepto q̃ carnẽ cũ sangui
ne ñ comedet̃. Sanguinẽ it aiãe uras regrã de ma
nu cunctat̃ bestiarũ ⁊ de manu hoïs. Qd̃ ñ solũ in
ueti testamto sepissime ĩhibet̃ uerũ ⁊ in nouo testa
mto apli p̃mitiuę ecclę ex gentib̃ sub magna deli
bamõe sibi ut abstineat̃ se a cõtaminatiõe simula
chroꝝ ⁊ fornicatiõe ⁊ suffocati ⁊ sanguine. Qd̃ expo
nẽs ieronim̃ dic. Et iuxta ltã intt̃ hec p̃cepta cue
nuit̃ oi ãno ut morticina ñ comedat̃ tã de aiib̃ q̃
de pecoribus quoꝝ neq; sanguis effusus ẽ. Q̃ necessario ob
seruanda aplõꝝ de iertim̃ missa epla monet ⁊ caprũ
a bestia q̃ ⁊ ipsũ similit̃ suffocatũ ẽ. Si q̃ de gentili
ut a uenenis p ipsis fidi rudimẽt ⁊ iuetata cõsuet̃
dine gentilitatis hec q̃si ꝯ ad salutẽ sufficiẽs sẽptaꝯ. q̃cũq;
tãsgressor hec parupendit ꝯsidandũ ẽ q̃ ydolatię
⁊ fœnicitiõi cõparat̃. Siq̃s hec dñica ⁊ aplica p̃cepta
uiolauit a cõmuniõe ecclastica suspendat̃ sq; dig
ne pentat̃. ex ambr in epla ad galatas. Con
cordabat euangliu eis cũ aplis. Prtea cũ legẽ dedisset̃
ñ molestari eos q̃ ex gentib̃ credebãt. ꝯ; ut abhorrent̃
obseruarẽt idest a sanguine ⁊ fornicatiõe ⁊ ydolatia. Hẽ
dicãt sophiste q̃cũq; q̃ sibi pritã uendicãt natãlit̃ subri
ltate ĩgenii se uige q̃ tãta ꝯ gentib̃ obseruanda q̃
ignorabãt an q̃ sciebãt. ⁊ ꝯ; q̃m fieri pot̃ ut aliq̃s ea
discat q̃ nouit. ⁊ q̃ hec illicita ẽ ostensa sit̃ gentib̃
q̃ putabãt licẽ ac p hoc ñ uiuq; ab homicidio phibi
ti ꝯ eũ iubent̃ a sanguine obseruare ꝯ; hoc accepyꝯ
q̃ noe a dõ didicãt ut obseruarent̃ a sanguine eben
do cũ carne. Nã q̃m fieri potuit ut romani legib;
ĩbiti quoꝝ tanta auctte nã ĩ seruandis mandatis
est nescirẽt homicidiũ ñ ẽ faciendũ. q̃ppe cũ abul
tero ⁊ homicida ⁊ falso teste ⁊ fures ⁊ maleficos
⁊ cętoꝝ maloꝝ admissoꝝ puniãt̃ leges romane.
Deniq; hec ta mandata ab aplis ⁊ seniorib̃ data
reputant̃ q̃ ignorant̃ leges romane. idẽ ut obser
uarent̃ se ab idolatia ⁊ sanguine siẽ noe ⁊ fœnicatiõe
q̃ sophiste q̃cũq; ñ intelligentes sciente tam
a sanguine abstinendũ adulterat̃ sẽptuã q̃ ꝯ
mandatũ addente ⁊ a suffocato obseruandũ q̃
puto nõ dĩ nutu intellecturi ꝯ q̃ ia sup dictũ erat
q̃ addidẽt. ex eo ñ tuico. Animalia cotu .VI.
hominũ pollutu occidant̃ carnesq; canib̃ pici
ant̃ ꝯ; q̃ genuerit̃ assumãt̃ ĩ usu ⁊ cœia ⁊ ybi aiã
ẽ in dubio ñ occidant̃. ex eodem. Aues si occidit̃ VII.
hoïem ipse q̃; occidi festinent̃. mel manducet̃.
ex eodem. Pisces mortuus ĩ flumine inuent̃ ñ est VIII.
edend̃. Si ũ piscanãto tactus fuerit ⁊ ĩ ipso die
inuent̃ q̃ ñ hesitat manducet̃ q̃ aiã dubitat ñ
manducet̃. ex eo ñ noũ. Si in farina aut ĩ IX.
aliq̃ cibo sicco aut putre aut ĩ lacte coagulato
mus t̃ mustela inueniant̃ mortua. q̃ in circuitu
ẽ totũ piciat̃ foras reliquũ manducet̃. Sorex
si cecidit ĩ aliq̃ liquẽ tollat̃ ide ⁊ spargat̃
aq̃ bndicta. Si ũ mortuus fuerit tot̃ liquor
piciat̃ ⁊ mundet̃ uas. ex eo de ve. Si canis X.
aut uulpis seu accipit̃ aliq̃ mortificatus seu
de fuste t̃ lapide t̃ sagitta q̃ ñ t̃ ferꝯ mor
tuum fuerit q̃ hec oia suffocata ꝯ ñ man
ducent̃ ⁊ q̃ manducauit ieunet ebdomadã. VI.
ex eodem. Siq̃s sagitta percussit ceruũ XI.
siue aliud aial ⁊ p̃ tciũ die inuentũ fuerit ⁊
fœstian ex eo lupus ursus canis aut uulpes
gustauit nemo manducet ⁊ q̃ manducauit
ieunet ebdomadã IIII. Si lupus plagauit
aial ⁊ mortuũ fuerit nemo manducet ⁊ si
uiuit ⁊ ho postea illud occidit manducet.
de eo. Nichil ẽ aut hoïem iuues XII.
ĩ eũ q̃ possit eũ coinquare. Si q̃ intt̃ ĩ os ñ coi
q̃nat hoïem q̃rit̃ q̃re ñ uescim̃ idolatritis.
Et aplis sib̃. Non potest̃ calicẽ dñi bibe ⁊ cali
cẽ demoniorũ. Scienduũ q̃ q̃ ipsi q̃dẽ cibi a dõ cati
p se mundi ꝯ. ꝯ; idoloꝝ ⁊ demoniorũ inuocatio
eos facẽ imundos. ex eo in pora epla ad corin
thios. exercitio ad in lib contra aduersariũ
legis et prophetarũ. Ab idolatia phibebat eos XIII.
ppt̃ q̃ ostendẽ uolunt illo ta fieri socios demoniorũ
si idolotita manducarẽt q̃m ist̃ carnal̃ soci
erat altari ĩ templo q̃ de sacrificii manducabat.
ad sũ in eundẽ. Sacrificioꝝ esca p hoc abicienda XIIII.
ẽ q̃ neq; sine illa ñ uiuit ⁊ scandalũ ẽ frib̃
ex eo in eundẽ. Imaiũ cartiati studenti docet
ut licita p illicitũ habeant̃. Lex it sic p mustr que
cessit ut modũ tam ibi sit. V. xœ certe licet
habi ꝯ; si fuerit fœnicata abicienda ẽ. Ita ⁊
carnẽ licet edẽ ꝯ; si idolũ oblata fuerit respuat̃.